

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τὴν ἡλικίαν ἡμῶν ἐπιφρασίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατρισταρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐτήσια . . . δε. 8,—
Ἐξάμηνος . . . > 4,50
Τρίμηνος . . . > 2,50
Αἱ ἀνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ : Ἐτήσια φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος > > 5,50
Τρίμηνος > > 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' ἀριθμοῦ
τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐθρῆσιδος ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος

Ἐν Ἀθήναις, 6 Σεπτεμβρίου 1908

Ἔτος 30ον.—Ἀριθ. 41

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

[ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ R. MAYGRIER]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μαριάννα ἐνανούριζεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν της τὸν μικρόν, ὁ ὁποῖος ἐπιτέλους ἀπεκοιμήθη.

Καὶ ὡς διὰ τὸ συνοδεύουν τὸ νανούρισμα τῆς θετῆς μητέρας, οἱ κώδωνες τῆς Ἐκκλησίας ἐξέχυσαν τὴν πρώτην των χριστουγεννιάτικην συναυλίαν.

— ὦ Θε μου! ἀνέκραξεν ἔξαφνα ἡ ἀγαθὴ Μαριάννα. Ὁπου καὶ νᾶνε, ἔφθασαν τὰ παιδιὰ!... Καὶ πῶς θὰ τὰ καταφέρω, νὰ κυττάζω τὸ μωρὸ καὶ νὰ περιποιούμαι τοὺς πελάτας;

— Μὴ σε μέλει, Μαριάννα, ἀπήντησεν ὁ Γιώργι' θὰ σὲ ἀντικαταστήσω ἐγώ. Ἄν ἡ ὑπηρεσία δὲν θὰ εἶνε τελεία, θὰ μὲ συγχωρήσουν, εἶμαι βέβαιος, γι' ἀγάπην τοῦ ἀνεψιοῦ σου. Μπορεῖς λοιπόν, χωρὶς κανένα φόβο, νὰ ἐτοιμάσῃς εἰς τὴν κάμαρά σου τὸ κρεββατάκι τοῦ μωροῦ καὶ νὰ τὸ κοιμήσῃς μετ' ὅλη σου τὴν ἡσυχίαν.

Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Μαριάννας, ὁ Γιώργι' βγάδιον τὴν βλούζαν του καὶ σηκώνων τὰ μαγικία τοῦ ὑπόκαμισου του, εἶπε γελῶν:

— Τί παράξενον πρᾶγμα ποῦ εἶνε ἡ ζωὴ! Ποῖος νὰ μᾶς τῷλεγε, σήμερα τὸ

πρῶτ', καί μένε μου Θωμᾶ, ὅτι τὸ βράδυ, ἔτσι στὰ καλά καθούμενα, ἐσὺ θὰ βρισκόσουν ψυχοπατέρας κ' ἐγὼ ὑπέρτης τῆς ταβέρνας!... Ἀστετεύομαι, ἀλλὰ κατὰ βάθος αὐτὴ ἡ ἱστορία μὲ συγκινεῖ πολὺ. Ἐνα πρᾶγμα ὁμως μὲ πειραρίζει: ἡ μητέρα. Δὲ θέλω νὰ πῶ κακὸ γι' αὐτήν, ἀφοῦ εἶνε νόφη σου. Ἐννοῶ τοὺς λόγους ποῦ τὴν ἀνάγκασαν νὰ κάμῃ τέτοιο κίνημα... Ἀλλὰ... μολοντοῦτο... προτιμῶ νὰ σιωπάσω...

Μετ' ἄλιγον προσέθεσε:

— Αἰκατερίνη Λεμπάρ!... Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα... θὰ εἶνε ξένη.

— Ἡ μητέρα! ἐπανέλαβε μηχανικῶς ὁ Κερούελ... Εἶνε ἡ ἀγνωστὴ ποῦ ἀπήντησα ἀπόψε!

— Ἡ ἀγνωστὴ! Μὰ δὲν μοῦ εἶπες τίποτε γιὰ καμμιάν ἀγνωστὴν.

— Δὲν ἐπρόφθασα.

— Τώρα ποῦ εἴμεθα μόνοι... καὶ ἂν δὲν εἶνε ἐκ μέρους μου ἀδιακρίσια...

— Καθόλου!

Καὶ ὁ Κερούελ διηγῆθη λεπτομερῶς τὰ τῆς συνα-

τήσεώς του μετ' ἡ ἀγνωστον.

— Καὶ τί ἀπέγινε αὐτὴ ἡ δυστυχισμένη; ἠρώτησεν ὁ Γιώργι'.

— Δὲν ξέρω. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν οὔτε ἐφρόντισα, γιὰτὶ ἐνόμισα πῶς ἦταν καμμιά τρελλὴ τοῦ δρόμου. Ποῦ νὰ τὴ βρῆ κανεὶς τέτοια ὄρα;

— Διέκρινες τὰ χαρακτηριστικὰ της;

— Πολὺ ἀμυδρῶς... Θυμοῦμαι μόνο ὅτι τὸ φουστάνι της ἦταν κόκκινον, κ' ἔνα μαῦρον μαντύλι της ἐσκέπαζε σχεδὸν ὅλον τὸ πρόσωπον... Ἐπρεπε νὰ τὴν ρωτήσω ποῖα εἶνε.

Ἄλλ' ἡ συνομιλία του διεκόπη ὑπὸ νέας κωδωνοκρουσίας ζωηροτάτης. Καὶ

ὡς νὰ ἐπερίμενεν αὐτὸ τὸ σύνθημα, πλῆθος εὐθυμον καὶ θαυροῦδες εἰσώρμησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καπηλείου.

— Μαριάννα!... ἔ, Μαριάννα!... ἐφώναξαν ἀμέσως οἱ πελάται. Θωμᾶ, ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ γυναῖκά σου;

— Σιγῶτερα, παιδιὰ, σῆς παρακαλῶ! εἶπεν ὁ Γιώργι' κερνῶν κρασί τοὺς πλέον ἀνυπομόνους. Θὰ ξυπνήσετε τὸ παιδί.

— Τὸ παιδί! τί ἀστεῖο εἶνε πάλι αὐτό; ἀπήντησεν ἕνας νέος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῆς παρέας... Θωμᾶ, γιὰ ἔλα δὲ. Ὁ καινούριος ὑπέρτης σου δὲν μοῦ φαίνεται ἄλλως διόλου φρόνιμος ἄνθρωπος! Γιὰ ποῖδ παιδί μᾶς μιλά;... δικὸ σου ὄχι βέβαια!

Ὅλη ἡ παρέα ἐγέλασε δυνατὰ.

— Καὶ ναὶ καὶ ὄχι! ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς σοβαρώτατος. Εἶνε ἐλόκληρη ἱστορία!

— Πές μᾶς τὴν λοιπὸν!

«Μάθετέ μου λατινικά...» (Σελ. 322, στ. β')

«Ἐίχαν καὶ ἕνα κοριτσάκι ἑπτα ἐτῶν χαριτωμένον...» (Σελ. 322.)

— Εὐχαριστῶς ἄλλα μετὴν συμ- φωνία νὰ καθήσετε φρόνιμα.

Καὶ ὅταν, διὰ τρίτην φοράν, ὁ Ἐρωμᾶς Κερουὲλ διηγῆθῃ τὰ τοῦ μυστηριώ- δους του εὐρήματος, τὰ ἄσπρα διεκ- πησαν ἀποτόμως.

— Ὅλη ἡ παρῆςα συνεκινήθη.

Ὁ νέος, ὁ ὅποιος εἰς τὴν ἀρχὴν εἶχεν ἀστειευθῆ, ἐσθράωθῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν κάπηλον :

— Μπράβο, Ἐρωμᾶ, εἶπε χωρὶς νὰ γελά αὐτὴν τὴν φοράν ἕκαμες πολὺ καλά...

— Καὶ κάθε ἄλλος στὴ θέσι μου ... ἤρχισε νὰ λέγῃ ὁ Ἐρωμᾶς.

— Ἄλλα δὲν ἐτελειώσες.

Ἡ θύρα τὴν ἐπιμήν ἐκείνην ἠνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἀγροσύλας τοῦ Λενεβέν, ὠχρὸς καὶ ἡλλοιωμένος.

— Χρειάζομαι δύο καλά παλληκά- ρια ! εἶπε με φωνὴν τέμουσαν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν.

— Τί τὰ θέλεις, μπάρμπα- Ὑβόν ; ἠρώτησεν ὁ Ἐρωμᾶς, καταληθθεὶς ἔξα- φνα ἀπὸ ἀνησχίαν.

— Καμμιὰ διακοσάρια μέτρα ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ἐστὶ δρόμο τοῦ Φολγκέ- του, καθὼς ἐγύριζα, εἶδα μέσα ἐς ἕνα χαντάκι πεσμένη μιὰ γυναῖκα ἀκίνητη. Ἐσκυφα νὰ τὴν ρωτήσω τί ἔχει, καὶ εἶδα με φρίκη μου ὅτι ἡ κακομοῖρα ἦταν πεθαμένη. Δὲν μπορούμε βέβαια νὰ τὴν ἀφίσουμε ἔτι μὲσθ τοῦ δρόμου. Καὶ συλλογίσθηκα νὰ τὴν μεταφέρωμε του- λάχιστον ἐς τὸ Δημαρχεῖο...

— Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς τῆς γυ- ναίκας ; ἠρώτησεν ὁ Ἐρωμᾶς με μεγά- λην συγκίνησιν.

— Νέα...μετρίου ἀναστήματος... με κόκκινου φουστάνι.

— Αὐτὴ εἶνε ! ἡ μητέρα τοῦ μω- ροῦ ! ... ἡ Αἰκατερίνη Λεμπάρ... ἡ νύφη μου ! ... ἀνέκραξαν ὁ κάπηλος, ἀνατεί- νων τὰς χεῖρας.

Μαθὼν ὑπὸ τοῦ Γόρκι τὰ συμβάντα τῆς νυκτὸς, ὁ μπάρμπα- Ὑβόν, μετὰ τὸ καοκέτο ἐς τὸ χεῖρι, ἐπερίμενε τὰς διατα- γὰς τοῦ Κερουὲλ.

— Φέρτε τὴν ἐδῶ ! εἶπεν ἀπλῶς ὁ Ἐρωμᾶς. Στὸ σπίτι μας θὰ εὖρη ἀνάπαυ- σιν ὡς τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

Ἴδου διατί, τὴν νύκτα ἐκείνην τῶν Χριστουγέννων, τόσο αἶθριαν καὶ τόσο ψυχρὰν, τὸ καπηλεῖον ὁ «Γάτος» θου- βωδέστατον συνήθως, ἔμεινεν ἥσυχον καὶ σιωπηλόν.

Τὸ δὲ ὄρσανόν βρέφος, ὅλος ἀνίδεον τῶν τραγικῶν γεγονότων, καὶ ἐπαγρυ- πνούμενον ὑπὸ τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία τὸ ἐνανούριζε κλαιούσα, ἐπέλλιξε μετὰ γλυκὺ μείδιμα τὴν γλυκεῖαν λέξιν «μαμά», τὴν ὁποίαν ἡ δυστυχισμένη του μητέρα φεῦ ! δὲν ἐμελλε νὰκούσῃ πλέον ἐδῶ κάτω ! . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τὸ εὐεργέτημα δὲν χάνεται ποτέ.

Παρηλθὸν ἐκτὸς ἔτη.

Τὸ ὄρσανόν, τὸ ὁποῖον ἐσῆκωσαν ἀπὸ τὰς βαθμίδας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φολ- γέτου, τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων, ὠνομάσθη εἰς ἀνάμνησιν Χρήστος, καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο προσετέθη τὸ ἐπώ- νομον Κερουὲλ, τὸ ὁποῖον τῷ ἀνήκεν αὐτοδικαίως.

Πρώτος διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ὁ Χρήστος ἐξέπληττε τοὺς θετούς γονεῖς του μετὴν ἀφέλειαν τῶν ἐρωτήσεων καὶ μετὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεών του.

Μίαν ἡμέραν, ἐνθὲ ὁ Ἐρωμᾶς Κερουὲλ συνωμίζει μετὰ τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Πύρ- γου τῆς Φυλλάδος, ἐγειρομένου εἰς ἀπό- στασιν τριακοσίων μέτρων ἀπὸ τοῦ χω- ρίου, οὗτος διεκπῆ βλῆπων τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς συνάντησίν του.

— Πῶς πάς, μικρὲ μου; ἠρώτησε θω- πεύων τοὺς ὠραίους τοῦ βοστράχους.

— Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Χρήστος με θάρρος· θέλω νὰ γίνω σοφὸς ὡς καὶ σὰς. Μάθετέ μου λατινικά.

— Χρηστάκη ! . . . διέκοψεν ὁ Ἐρω- μᾶς, μὴ γνωρίζων ἂν ἐπρεπε νὰ γελάσθῃ ἢ νὰ θυμώσθῃ.

Ἄλλα χωρὶς νὰποκηθῆ εἰς τὸν κά- πηλον, ὁ παιδαγωγός, ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Χρήστον :

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, μικρὲ μου, ἀπεκρίθη με μείδιμα εὐμενέστα- τον.

— Χρηστάκη ! . . . διέκοψεν ὁ Ἐρω- μᾶς, μὴ γνωρίζων ἂν ἐπρεπε νὰ γελάσθῃ ἢ νὰ θυμώσθῃ.

Ἄλλα χωρὶς νὰποκηθῆ εἰς τὸν κά- πηλον, ὁ παιδαγωγός, ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Χρήστον :

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, μικρὲ μου, ἀπεκρίθη με μείδιμα εὐμενέστα- τον.

— Λοιπὸν, ἀμέσως ! εἶπεν ὁ Χρή- στος.

— Συγχωρῆτέ τον ! παρενέβη ὁ Ἐρωμᾶς.

— Νὰ τὸν συγχωρῆσω ; . . . διὰ τί πράγμα; . . . Ἀπεναντίας εἶμαι καταγοη- τευμένος ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν σου. Ὁ μι- κρός μου μαθητὴς, εἰς τὸν Πύργον, ἔχει ἀνάγκη νὰ σκουνηθῇ κάπως. . . Εἶμαι βέβαιος ὅτι μετὴν Χρήστον θὰ φιλοτι- μηθῆ νὰ εἶνε ἐπιμελέστερος. Κ' ἔτσι, μ' ἕνα συμπάρο σκοτόνισ δύο τρυγόνια.

— Ναι' μὰ ὁ πατέρας σου ;

— Ὄ, τὸ σχέδιόν μου θὰ ἐνθουσιάσθῃ τὸν κύριον Λεντοῦκ.

Ὁ Ἐρωμᾶς Κερουὲλ ἐπρεπε τώρα νὰ ἐνδώσῃ. Καὶ τὸ ἔκαμε προθύμως.

Τὴν ἐπομένην, ὁ Χρηστάκης παρου- σιάσθη εἰς τὸν μικρὸν Φρειδερίκον Λεν- τοῦκ.

Οἱ δύο ἀντίληποι, κατ' ἀρχάς, ἐμε- τρήθησαν διὰ τοῦ βλέμματός. Καὶ εὐ- χαρισθηθέντες, ἀναμειβόμενοι, ἔκ τῆς προχείρου αὐτῆς ἐξετάσεως, ἠγαπήθη- σαν ἀμέσως.

Ὁ παιδαγωγός, ὁ ὅποιος παρηκολού- θει κρυφίως αὐτὴν τὴν σκηνὴν, ἐφάνη κατευχαριστημένος.

Καὶ ὅμως, φυσικῶς καὶ ἠθικῶς, τὰ

δύο παιδία ἀπετέλουν ἀντίθεσιν ζωφρο- τάτην.

Ὁ υἱὸς τοῦ πλουσίου τυπογράφου Λεντοῦκ ἦτο λεπτοφυῆς καὶ συνεσταλ- μένος ὡς κοριτσάκι.

Ἐανθὸς, μετὰ μείδισμα γαλανὰ μάτια, ἀσθενεὸς μάλλον κράσεως, ἤσθάνετο τὴν μεγαλειότητα ἀποστρεφθὴν πρὸς τὰ θου- ρωδῶδη παιγνίδια. Ἡ κυριώτερη του διασκεδασίς ἦτο νὰ ξεφυλλίσῃ μόνος ἕνα λεύκωμα μετὰ εἰκόνας, τὸ ὁποῖον μετὰ λύ- πην ἀφινε τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

Ἄλλὰ τὸν ἀπέσπασαν γρήγορα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόρα πολλὴ ἡσυχία ζοῆν. Ὁ ἰατρὸς Μαρτίν, οἰκογενειακὸς φίλος, διέ- ταξε καθαρὴν ἀέρα καὶ ἐξοχίαν, ὅσῳ τὸ δυνατὸν μακρότερα ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ἔνας παλαιὸς πόρος, ἐρεσιπαμένος, ἐπωλεῖτο εἰς τὰ περιχώρα τοῦ Λενεβέν. Πληροφρονηθεὶς τοῦτο, ὁ κ. Λεντοῦκ με- τήθη πρὸς ἐπίσκεψίν του. Ἡ θέσις τῷ ἤρρεσε πολὺ. Ἠγόρασε τὸν πύργον καὶ τὸν ἀναφοδόμησε.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἰατρὸς Μαρτίν εἶχε διατάξῃ γυμναστικὴν καὶ κίνησιν.

Ἄλλ' ὁ νέος πυργοδεσπότης δὲν ἐν- νοούσε νὰμὴν τὸν Φρειδερίκον νὰ ἐρχε- ται εἰς συνάφειαν μετὰ τὸν πρῶτον τυ- γόντα. Διὰ τοῦτο ἐδίχθη μετὰ χαρὰς τὴν πρότασιν τοῦ παιδαγωγοῦ τοῦ υἱοῦ του.

Ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ὄρσανός ἦτο καταλ- ληλότερος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συμμα- θητὴς καὶ συμπαίκτης τοῦ Φρειδερίκου.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πολλὰ διὰ τὴν ἡλικίαν του, μελαχρινὸς ὥστε νὰ φαίνεται μαῦρος, ὁ Χρήστος δὲν ὠμοίαζε καθόλου μετὰ τὸν Φρειδερίκον. Μετὸσον ζῆλον ἐμελετοῦσε, μετὰ ἄλλον τόσοσ ἔπαιζε. Ὁ υἱὸς τοῦ τυπογράφου ἤσθάνθη μίαν ἔξην μυστη- ριωδῆ πρὸς τὸν νέον του φίλον. Προη- σθάνετο, φαίνεται, ὅτι θὰ τὸν εἶχε στή- ριγμα εἰς τὸ μέλλον.

Καὶ ἂν ἀγγεληθῶν γάμου, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ δύο μπομπονιέρης : Ὁ Νικόλαος Μ. Νάις καὶ ἡ Ὀυμβέρτα Ν. Καρεζέλη, ἡ ἀγα- πητὴ καὶ φίλη, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυ- μον Τροβιάτος, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου. Νὰ τῆσουν τρι- σευχυαμένον !

Ὁρατοῦντα ὅσα γράφεις, Ἀερόμητι Γυ- μνασιῶκα. Πραγματικῶς, πρέπει γὰρ ἀπ' κανεὶς ἅς εὐεργέτας ἐκεῖνους ποῦ τοῦ λέγουσ τὰ λήθη του καὶ τὸν ἀρνούν νὰ τὴν διορθώσῃ. Προσθέτω ὅμως, ὅτι δὲν συνειθίζω νὰ ὠμιλῶ διὰ τὰ λήθη τῶν φίλων μου πρὸς τρίτους. Ἐνω- νοεὶς ;

Τὸ πιστεῖω, Συμφωνεῖς Ἠχώ, διότι ὅλα τὰ καλά παιδία δὲν βλέπουν τὴν ὥραν νὰ τε- λειώσουν αἱ μακροὶ ἀληθῶς διακοπῆ καὶ νὰ νοσήσῃ πάλιν τὸ ἀγαπητὸν Σχολεῖον. Εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μοῦ γράφεις καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

Πολύστον Νέμψ, πραγματικῶς ἐτοιμάζεται μία ἐκδρομὴ Ἀθηναίων διὰ τὴν Κωνσταντι- νουπόλιν, ἀλλὰ δὲν εἰσέβρω ἂν θὰ ἔχῃ ἐπίση- μον χαρακτῆρα. Ὅπως ἂν ἔχῃ ὑποδοχὴν θὰ εἶνε εὐθουσιώδης, κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει δι' αὐτό. Τὰ βιβλία σου τὰ ἔστειλα.

Πραλὸι μ' ἐρωτοῦν : Ἐχὲι τὰ εὐδὲ ψευδὼ- νυμων ; Εἶνε ὁ τῶδε συνδρομητῆς ; Ποῖα εἶνε ἡ διεύθυνσις τοῦ δεινὰ ψευδωνύμου ; κτλ. κτλ. Νὰ εἰσέβρωσιν ὅτι αἰ τοιαῦτου εἶδους ἐρωτή- σεσι μόνον ἄνευ ἀπαντήσεως.

Ὁρατοῦντα ἐπιστολάς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης, ἡ Δοξασμένη Πατριὰ καὶ τὸ Εἶμαι Ζακυνθία,

μουσιόμοιον. Ἄλλα ἦσαν λαυθαριάναι καὶ ἄλλα δυσκολότατα, αὐτόχρομα ἀλυτοῖ.

Αἱ Συλλογαὶ ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Ἀερό- με, Σαρδανάπαλος, Καλλικρατίδης καὶ Χρονού- νθος Δύσιν, ἐκρίθησαν ὑποβολικαί ὡς γραμ- μέναι διὰ τῆς αὐτῆς χεῖρός. Αὐταὶ δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ Ἀποτελέσματα, ἴσως διὰ καὶ μερικὰ ἄλλα αἰ ὁποῖα θάνακαλυφθῶσιν εἰς δευτέραν προεκτικωτέραν ἐξετάσιν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἡ «Ὁραία Χίος» ἐνέγραψε δι' ἔξ μῆνας ἀπόμνη τὸν ὑπ' ἀριθ. 28 ε. ἔ. συστηθέντα ἀπορον.

Ὁ Σύλλογος «Ἁγία Σιών» ἐνέγραψε δι' ἔν ἔτος τὸν ὑπ' ἀριθ. 33 ε. ἔ. ἀπορον.

Ἐῶγε καὶ εἰς τοὺς δύο Συλλόγους !

Τὸ Μεσογείον Μπουμπανά, καλὴ μετὰ ἕνα του ἔσπαθώμα, μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τώρα καὶ τὸ ἀντίμιον τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς του καὶ τοῦ ψευδωνύμου του διὰ τὸ 1909. Τὸ εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ! Καθὼς σὰς εἶπα, δυσκολύνουν τὸ ἔργον μου ὅσοι, διὰ νάναεῖ- σων τὴν συνδρομὴν των καὶ τὸ ψευδωνύμου των, δὲν περιμένουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ συσσώρευσις τῆς ἐργασίας εἶνε ἀπερίγραπτος, ἀλλὰ σπεύδουσιν ἀπὸ τοῦθε.

Ναὶ, Εἰσὴ Μουσική, μοῦ τὸ ἔγραψε εἰς τὸ Μελαχροινὸ Ἑλληνοπούλο καὶ εἶπα πόσον μοῦ ἤρρεσεν ἡ ἰδέα τοῦ παιδικοῦ σας θεάτρου.

Ἄλθθεια, ἡ «Ἐπιτήρησις τοῦ Διαβόλου» εἶνε ὀρατοῦντα κυριώτερα καὶ ἀξίζει νὰ τὴν παρα- στήσεται. Πολλὰ χαιρέτισματα ἐστὶν ἀδελφῆ σου καὶ πρὸς τὴν εἶδος τὴν ἐνθυμούμαι πάντοτε.

Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ συγχάρω δι' ὅσα γράφεις, Δασμοσφῆς Σημαῖα, Ἄλλ' ἡ ἐπι- τυρία ἡ ἡ ἀποτυχία εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξε- τάσεσι δὲν ἔχει καμμίαν σχεσιν μετὰ τὸ θέμα τοῦ ποητικοῦ μας Διαγωνισμοῦ.

Ἀδωνάν, Ἑλληνικὸν Εἶδος ! Συλλογι- σοῦ τί ἂν ἐγένετο, ἂν εἰσήγετο τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπαξ πωληθέντων ! Δὲν θὰ ἔκαμνα ἄλλη δουλειὰ, σὲ βεβαίως...

Καὶ ἂν ἀγγεληθῶν γάμου, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ δύο μπομπονιέρης : Ὁ Νικόλαος Μ. Νάις καὶ ἡ Ὀυμβέρτα Ν. Καρεζέλη, ἡ ἀγα- πητὴ καὶ φίλη, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυ- μον Τροβιάτος, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου. Νὰ τῆσουν τρι- σευχυαμένον !

Ὁρατοῦντα ὅσα γράφεις, Ἀερόμητι Γυ- μνασιῶκα. Πραγματικῶς, πρέπει γὰρ ἀπ' κανεὶς ἅς εὐεργέτας ἐκεῖνους ποῦ τοῦ λέγουσ τὰ λήθη του καὶ τὸν ἀρνούν νὰ τὴν διορθώσῃ. Προσθέτω ὅμως, ὅτι δὲν συνειθίζω νὰ ὠμιλῶ διὰ τὰ λήθη τῶν φίλων μου πρὸς τρίτους. Ἐνω- νοεὶς ;

Τὸ πιστεῖω, Συμφωνεῖς Ἠχώ, διότι ὅλα τὰ καλά παιδία δὲν βλέπουν τὴν ὥραν νὰ τε- λειώσουν αἱ μακροὶ ἀληθῶς διακοπῆ καὶ νὰ νοσήσῃ πάλιν τὸ ἀγαπητὸν Σχολεῖον. Εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μοῦ γράφεις καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

Πολύστον Νέμψ, πραγματικῶς ἐτοιμάζεται μία ἐκδρομὴ Ἀθηναίων διὰ τὴν Κωνσταντι- νουπόλιν, ἀλλὰ δὲν εἰσέβρω ἂν θὰ ἔχῃ ἐπίση- μον χαρακτῆρα. Ὅπως ἂν ἔχῃ ὑποδοχὴν θὰ εἶνε εὐθουσιώδης, κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει δι' αὐτό. Τὰ βιβλία σου τὰ ἔστειλα.

Πραλὸι μ' ἐρωτοῦν : Ἐχὲι τὰ εὐδὲ ψευδὼ- νυμων ; Εἶνε ὁ τῶδε συνδρομητῆς ; Ποῖα εἶνε ἡ διεύθυνσις τοῦ δεινὰ ψευδωνύμου ; κτλ. κτλ. Νὰ εἰσέβρωσιν ὅτι αἰ τοιαῦτου εἶδους ἐρωτή- σεσι μόνον ἄνευ ἀπαντήσεως.

Ὁρατοῦντα ἐπιστολάς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης, ἡ Δοξασμένη Πατριὰ καὶ τὸ Εἶμαι Ζακυνθία,

μουσιόμοιον. Ἄλλα ἦσαν λαυθαριάναι καὶ ἄλλα δυσκολότατα, αὐτόχρομα ἀλυτοῖ.

Αἱ Συλλογαὶ ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Ἀερό- με, Σαρδανάπαλος, Καλλικρατίδης καὶ Χρονού- νθος Δύσιν, ἐκρίθησαν ὑποβολικαί ὡς γραμ- μέναι διὰ τῆς αὐτῆς χεῖρός. Αὐταὶ δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ Ἀποτελέσματα, ἴσως διὰ καὶ μερικὰ ἄλλα αἰ ὁποῖα θάνακαλυφθῶσιν εἰς δευτέραν προεκτικωτέραν ἐξετάσιν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἡ «Ὁραία Χίος» ἐνέγραψε δι' ἔξ μῆνας ἀπόμνη τὸν ὑπ' ἀριθ. 28 ε. ἔ. συστηθέντα ἀπορον.

Ὁ Σύλλογος «Ἁγία Σιών» ἐνέγραψε δι' ἔν ἔτος τὸν ὑπ' ἀριθ. 33 ε. ἔ. ἀπορον.

Ἐῶγε καὶ εἰς τοὺς δύο Συλλόγους !

Τὸ Μεσογείον Μπουμπανά, καλὴ μετὰ ἕνα του ἔσπαθώμα, μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τώρα καὶ τὸ ἀντίμιον τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς του καὶ τοῦ ψευδωνύμου του διὰ τὸ 1909. Τὸ εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ! Καθὼς σὰς εἶπα, δυσκολύνουν τὸ ἔργον μου ὅσοι, διὰ νάναεῖ- σων τὴν συνδρομὴν των καὶ τὸ ψευδωνύμου των, δὲν περιμένουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ συσσώρευσις τῆς ἐργασίας εἶνε ἀπερίγραπτος, ἀλλὰ σπεύδουσιν ἀπὸ τοῦθε.

Ναὶ, Εἰσὴ Μουσική, μοῦ τὸ ἔγραψε εἰς τὸ Μελαχροινὸ Ἑλληνοπούλο καὶ εἶπα πόσον μοῦ ἤρρεσεν ἡ ἰδέα τοῦ παιδικοῦ σας θεάτρου.

Ἄλθθεια, ἡ «Ἐπιτήρησις τοῦ Διαβόλου» εἶνε ὀρατοῦντα κυριώτερα καὶ ἀξίζει νὰ τὴν παρα- στήσεται. Πολλὰ χαιρέτισματα ἐστὶν ἀδελφῆ σου καὶ πρὸς τὴν εἶδος τὴν ἐνθυμούμαι πάντοτε.

Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ συγχάρω δι' ὅσα γράφεις, Δασμοσφῆς Σημαῖα, Ἄλλ' ἡ ἐπι- τυρία ἡ ἡ ἀποτυχία εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξε- τάσεσι δὲν ἔχει καμμίαν σχεσιν μετὰ τὸ θέμα τοῦ ποητικοῦ μας Διαγωνισμοῦ.

Ἀδωνάν, Ἑλληνικὸν Εἶδος ! Συλλογι- σοῦ τί ἂν ἐγένετο, ἂν εἰσήγετο τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπαξ πωληθέντων ! Δὲν θὰ ἔκαμνα ἄλλη δουλειὰ, σὲ βεβαίως...

Καὶ ἂν ἀγγεληθῶν γάμου, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ δύο μπομπονιέρης : Ὁ Νικόλαος Μ. Νάις καὶ ἡ Ὀυμβέρτα Ν. Καρεζέλη, ἡ ἀγα- πητὴ καὶ φίλη, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυ- μον Τροβιάτος, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου. Νὰ τῆσουν τρι- σευχυαμένον !

Ὁρατοῦντα ὅσα γράφεις, Ἀερόμητι Γυ- μνασιῶκα. Πραγματικῶς, πρέπει γὰρ ἀπ' κανεὶς ἅς εὐεργέτας ἐκεῖνους ποῦ τοῦ λέγουσ τὰ λήθη του καὶ τὸν ἀρνούν νὰ τὴν διορθώσῃ. Προσθέτω ὅμως, ὅτι δὲν συνειθίζω νὰ ὠμιλῶ διὰ τὰ λήθη τῶν φίλων μου πρὸς τρίτους. Ἐνω- νοεὶς ;

Τὸ πιστεῖω, Συμφωνεῖς Ἠχώ, διότι ὅλα τὰ καλά παιδία δὲν βλέπουν τὴν ὥραν νὰ τε- λειώσουν αἱ μακροὶ ἀληθῶς διακοπῆ καὶ νὰ νοσήσῃ πάλιν τὸ ἀγαπητὸν Σχολεῖον. Εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μοῦ γράφεις καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

ποῦ μοῦ περιγράφει θαυμασιῶς τὴν λιτανεῖαν τοῦ Ἁγίου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα : Ὁχθη τοῦ Νεῖλου, α. (Σ. Τ.) Χώρα τοῦ Φαράω, α. (Α. Π.) Νσαρὸς Ψηφοφόρος, α. (Π. Σ.) Πολιτικὸς Νσαιροσμῶς, α. (Ε. Φ.) Σακινὰς τῆς Ἄνω Αἰγύπτου, α. (Μ. Γ.) Ρόδιος Ἰαπότης, α. (Α. Ε. Κ.) Ἰαπότης τῆς Μέμφιδος, α. (Α. Μ.) Ἰμμὰ Μπαϊλί, α. (Θ. Γ. Φ.) Ἄστρον τῆς Ἑλλάδος, α. (Σ. Ω. Χ.) Ἰε- ροσολυμίτης, α. (Κ. Μ.) Στοιχοκαστής Ἡ- μίθεος, α. (Α. Γ. Α.) Τελεόφοτος Ἀρκα- κίου, α. Ἡλεκτρικὸν Ρεύμα, α. (Π. Κ.) Ἐθνικὴ Ἄμυνα, α. (+ +) Νηρηὶς τῆς Μι- νώας, α. (Κ. Φ.) Χερουβείμ, α. (Σ. Π. Ν.) Ἐρμῆος τῆς Ναβάρρας, α. (Α. Ρ. Σ.) Πόντον Μαρμαρινῆ, α. (Ρ. Μ.) Κοκκινο- σάβδα, α. (Ο. Ο. Ο.) Αἰδέα, α. (Μ. Θ.) Σφυρικτῆς, α. (Θ. Χ.) Πάροκ τοῦ

391-393. Κενρωμένα και αντιμετραμμένα ὄνυματα ηήων.

- 1. — Έσο και έξω καθαριότης!
2. — Δέν άγαπεύ τὰ ὑπερφανα παιδιά.
3. — Άνδρείος ὁ δορυφόρος ἐδείχθη.

394. Σύνθεσις λέξεων.

ων - νος - γος - λε - θηρ - λυ - τι - παν
Νά συναρμοσθοῦ αὶ συλλαβαί αὐταὶ οὕτως, ὥστε νάποστρίψουν τέσσαρες λέξεις ὁμοειδέεις.

Έστάλη ἀπὸ τοῦ Περιπατητοῦ τοῦ Σερίφ

395. Συλλαβικὴ Ἄμροστιξις.

Αὶ πρῶται συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρρηκόμενον θηλυκόν, σημαῖνον προτέρημα φυσικόν και ἠθικόν:

- 1, Μία τῶν Μουσῶν. 2, Πρὸς ἡμίθεος ἐκ τῶν γνωστωτέρων. 3, Πόλις τῆς Ἑλλάδος, πρωτεύουσα νομού. 4, Θεὸς τῶν Ρωμαίων διπρόσωπος. 5, Οὐράνιον σῶμα.

Έστάλη ἀπὸ τῆς Ἀρχηγῆς

396. Φωνηεντόλυπον.

πνις - ργς - * * - τρφ - ρθμ

Έστάλη ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου Βρατοότεας

397. Γέφυρα.

Table with letters and symbols: H H I I, H YTY H I 'Απ' I, H H H I I NAKE

Έστάλη ἀπὸ τοῦ Μαγεμένου Ἀκρογιαλί

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις με ἀπλή στοιχεῖα τῶν θ σιγμένων λεπτῶ 10, διὰ δὲ τοῦ συνδρομητικοῦ μας λεκτῶ 5 μόνον με παζῖα στοιχεῖα τῶ διπλότων, και με η φ α λ α τ α τὸ τελελαίων. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, ὁμοιῶ και αὐ ὁμοιῶ τῶν 15 πληρωθέντων αὐτῶ νὰ ἴσαν 15. Ο ζωριστός στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ τῶν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ παζῖα ἢ ἀπλή στοιχεῖα τῶ θ σιγμένων, ὑπολογίζεται ὡς ἕξ λέξεις ἀπλή. — Αὐ μὴ συνδρονεμένη ἀπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἀγγελίας δέν δημοσιεύεται!

Α νταλλάσω ταχυδρ. δελτάρια με τοὺς ἐν Ζακύνθῳ συνδρομητικῆς και συνδρομητρίας. Διεύθυνσις: Ἐμαι Ζακυνθία, Poste-Restante, Ζακύνθον. (Η, 523)

Ο νειροπόλις τῆς Δόξης, κατόπιεν λυσσαλέου πολέμου, ὄν σοι ἐκήρυξαν οἱ ἀρχηγοῖ μου, και ἐγὼ μετ' ὄλων τῶν ὑπερκεντηκοντα φανατικῶν ἐνωτικῶν περιφερέας μου, θὰ σὲ μαυρίζω ἀλόηφτα. — ΠΑΣΧΟΥΣΑ ΕΛΛΑΣ (Φιλοτιμο-ἐνωτικὸς ὑποψήφιος.) (Η, 524)

Παρακαλῶ πάντας φίλους—θαυμαστῆς Αατρομηνικοῦ κόμματος, και ὑπωσθεῖποτε μετέχοντας τῶν πολιτικῶν συγκενήσεων, εὐαρεστομενῶν νὰ ἀνοιξῶσι μετ' ἐμοῦ ἀλληλογραφίαν

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΣΙΑ ταμίας «Πολιτικῶ Συλλόγου»

Διεύθυνσις: Γεώργιον Παμπούκιαν, Βαλαυρίτων 10. Ἀθήνας. (Η, 525)

Κ αραμούζας, Πυργιώτικῶ Φιλότιμο; Μὴ χειρότερα! μὰ γὰ γύφτους μὰς πέρατες;—Π. Α. (Η, 526)

Σ υγχαιρομένῳ Ρυολέττω δια τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του. — Μάρκος Ἀβδηλίας και Ἀνασίας. (Η, 527)

Ε ὑχαριστῶ θερμῶς Κρανὸλσκον Λάβαρον, διὰ περιποιησις εἰς Δερβένον. Νέα διεύθυνσις μου: ὄδὸς Μεσῶνης 8, Ἀθήναι. — Ἐρνάνης. (Η, 528)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ
πρώην Μορδίου
ΕΡΝΑΝΙΚΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΤΡΟ-ΜΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Σύλλογος ΤΙΤΑΟΥΦΟΥΣ ἐν Πύργῳ
Έμφορούμενοι ὑπὸ τῆς ιδέας, ὅτι διὰ τῆς ἐνόητος και ἀδελφότητος καλύτερον θὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ Δατρομηνικὸν Κόμμα και ἐνισχύσωμεν τὸν Πολιτικὸν Σύλλογον, συνηλοῦμεν πάντες οἱ Πύργιοι συνδρομηταὶ και ἱδρυσάμεν Σύλλογον ὑπὸ τὸ ὄνομα Τετλοφὸρος Σύλλογος. Ο Σύλλογος οὗτος, ὃ κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ διάδοσις τῆς Διαπλάσεως, θὰ περιθάλλεται ὑπὸ τίτλων παρομοίων τῶν ἀμαρζόντων ἐπὶ Λουδοβίκου τῆς Γαλλίας. Πάντα δηλ. τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου θὰ φέρωσι τίτλων ἀπονειρόμενον ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ συνισταμένης ἐκ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Ταμίου, Γενικοῦ και εἰδικοῦ Γραμματέως. Ἀμα τῆ συστάσε τοῦ Συλλόγου, γενομένων ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγησαν Πρόεδρος: Ἐρνάνης, με τίτλων δοῦς τῆς Φύσεως, Ἀντιπρόεδρος: Τοξέλλι, πρίγκηψ ἀδελφότητος, Ταμίας: Ἐθνικὴ Ἄμυνα πρίγκηψ τοῦ μεγαλείου, Γενικός Γραμματεὺς: Θέσπις δοῦς φιλοδοξίας, και εἰδικὸς Γραμματεὺς: Ζεζάνιον Πόγγου κόρης τῆς ἐνόητος. Συνδρομῆ μηνιαία πενήτηκοντάςπιος. Πληροφορίαί: Ἀνδρέον Τζαῖν, Πύργον. (Η, 530)

Π υργιώτικῶ Φιλότιμο. — Ἀνεπιστρέπτει παρήλθον οἱ καιροὶ καθ' ὅδε τὰς τοῦ κόμματός σου προκλήσεις στοιχημάτων ἐπηκολούδες νεκρικῆ σιγῆ ἀναξίων ἀντιπάλων, σήμερον ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ πρόθυμοι. Λοιπόν: εὖν μερικὲς δραχμῆς βαρύνουν τὰ τυλάνικὰ σου και θέλεις ν' ἀκαλλάγῃς αὐτῶν, στοιχηματίσων μετ' ἡμῶν 200 δραχμῆς, ὅτι τὰ πρωτῆς Δημοφιλίσματος ἐρέστος θὰ ἔχη ἢ «Πανελλήνιος Αιγυπτιακὴ Ἐνωσις». Ἀπαντήσον δι' ἀγγελίας ἐνδέχεσαι. Ἐάν προσεχῶς ἴδης διαδῆλωσιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Διαπλάσεως ὑπερφερανοσὶν φανατικῶν τῆς «Ἐνώσεως» ὑποστηρικτῶν... θὰ τρομάξης!!! ΚΗΡΥΞ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΝΥΚΤΟΚΟΡΑΙ ΤΣΙΡΟΣ Φανατικῶ Ἐνωτικῶ. (Η, 531)

Ο ποιος Σενηγεμένο Ἑλληνοπόυλο ψήφισι, νὰ ἔξηρ κῶς τὸ κόμμα τοῦ ἀρεῦκτως θὰ νικήσῃ.

Αιγυπτιακὴ Ἐνόης. (Η, 532)

Α γαρητῆ Τσοτσώ, καιρὸς εἰσιτηρίων ἔφωσε. Προσοχή! Θάρρος! Καλῆν ἐπιτυχάν. Ἐκατρασιτι Φαλήρου, σταναντήσις εὐχάριστοι, παῖδον πλέον δοστυχῶς! — Ἡ ἐκαδέλφη σου Καγέτην. (Η, 533)

Α πὸ τῆς γῆς τῶν Φαραῶ γηθοσύνως ἱδρυσιν «Πολιτικῶ Συλλόγου» χαιρετίσων, δηλῶ ὅτι θέλω ἐνεργῆσι ἀναοθενῶς, ὅπως θριαμφευτικωτέραν κατασῆσῶ ἐξηφοραλωμένην ἄλλως νίσην δαφνηφόρου ἡμῶν κόμματος. — Δάτρης τοῦ Ἀσπίρου. (Η, 534)

Β αθότατα περιφρονέουσι ἀπερσοσάτηησάσιεν σου, Δομισσα τῶν Σαλώνων, διακρηρτόμεν ὅτι ἀποκρονωθῆσαι εἶσαι ἐν μέγα μηδευκόν, καθόσον ψηφοφόροι Ἀρσακείου θέλουσι διαμείνει φανατικῶ ἐποσηρηκίτριαι νικηφόρου κόμματος Αατρομηνικό. — Τελεόφοιτος Ἀρσακίου μετ' εἰκοσιπέντε φίλων τῆς. (Η, 535)

Α νθος Αιγύπτου, τί ζητεῖς; τί θέλεις; τί Συγνά πικνὰ 'ἐτὸ Κάισρον νάναβοκατῆδάνης; Αιγύπτιος Βασιλέυας (Η, 536)

Μ ατὰ τὰς ὑπερηλίους τῆς «Ἐνωτικῆς Ἰσχύος»!!! διακρηρῆσαι, ἀναγκάσῃμεθα νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἐν ἀποσπαστικῶθῆ κόμματι, εἶνε αὐτὸ και μόνον. Καθόσον ἀπεκρηρῆθῆ ὑπὸ πάντων τῶν πέδου κρατικῶν συμμαχῶν του διὰ τῆν ἀετοῦρημα ὄυλων πρὸς αὐτοὺς διαγυγῆν τοῦ ἀρχηγοῦ Ὅσειροπόλου τῆς Δόξης, μόνον ὅπως περιώσῃ ἑαυτῶν μερηνήσαντος. Οὔτω ἀπελακτισάμεν ἡμῆς αὐτὸ, κατέγομεν δὲ πλήρησι ἀγανακῆσεως ἐπιστολάς τοῦ Κρανὸλσκον Δαβάρου, Ἐνωσις ἢ Ἐάνονας, Ἀγγέλου Ἀδρυερῶδ, Ἐθνομάκρτουρος, Χαιμονακτικού Ἡίου, Τοῖρου, και πολλῶν ἄλλων, ἀπάντων προσχωρησάντων τῆ «Αιγυπτιακῆ Ἐνώσει». Καὶ ἐπειδὴ προσκλήθημεν δηλοῦσθαι, ὅτι τῆ τοιαύτην τοῦ Ὅσειροπόλου συμπεριφορῶν δέν ἕλομεν ἀφισι ἀτιμωρήτον, καθότι μαυρίζοντες αὐτὸν παντὸς ἡμετέρου ἀντικείνου λυσσαδέσπερον, τῶ ὑπισχυομεθα μηδέ οἱ καλλίτεροι δῦται νὰ δυνηθῶσι νάνασθῶσιν ἐκ τοῦ τυθόμενος τῆς Εὐφῆμου Μυσίας.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ ΞΕΝΙΤΕΜΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Κ ατόπιεν τῶν ἀνωτέρω μετὰ λήπης μου, Ὅσειροπόλις τῆς Δόξης, ἀποσκιρῶσιν συνδυασμοῦ σας, ἀσπρίζουσα πανηγυρικῶτάτα τῆν «Αιγυπτιακῆ Ἐνωσιν».

ΑΙΓΥΠΤΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ (Η, 539)

Ε ΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ, [πρώην ΡΙ-ΡΟΛΕΤΤΟΣ,] ὑποψήφιος τοῦ κόμματος τῆς «Ἐνωτικῆς Ἰσχύος» διὰ τὸ ἐξετείνον Δημοψήφισμα. (Η, 539)

Π ερὶ μὲν τῆς ἀποχωρήσεως ἡμῶν, Δομισσα τῶν Σαλώνων, κοθ φρονισι: Ἰκποκλεῖδην. Ὅσειλω ὅμως νὰ διατυμκηνίσω ὅτι αὐτῆ ἀποτελεῖ ὀφειλομένην μετ' ἐνγνωμοσῆν δὲ ἐπανελημμένα βαρβατα ἀπερ ἐρορήθησα ἡμῖν, ἀδελφοῖς και ἐξαδέλφοις σας, ἴνα δένόντως ἐκτιμῆσῶσι συνάδελφοι ἐδγέγειων ἡμετέρως συμπεριφορῶς. Καὶ ἴνα μὴ ἐναθρονεσῆσαι και πιοσθηπότε ἄλλως ἡμῶν σας, αὐτακατάμμενοι, ὅτι δύνασθε και ἀπειροσῶν ἔστω νὰ βαρύνητε εἰς πλάστικῆν Δημοψηφίσματος, διακρηρῶτω ἀπεριφροκῶς, πρὶ καλῶν εἰς στοιχῆμα ἀντιφρονούντα, ὅτι ἐφόσον ἡμεῖς διαγυγῆσῃμεθα πρωτῆτων Δημοψηφίσματος, ὀνευροπόλις εἶνε πλέον ἢ ἀπολέτως ἀδύνατον νὰ τῦχη και ἂν θεοτ και δάμμενε ὑπερμαχῶσῶν αὐτοῦ. Ἐῖπα.

ΔΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ (Ἀλέξ. Δομινα) (Η, 540)

Α ποσκιρῶν τοῦ ἀπὸ τοῦδε καταδικασμένου εἰς μακρῆν συμφορῶν Ἰπερπαιτρεικῶ Κόμματος, τάσσομαι ὑπὸ τῆν σημαίαν τοῦ τροπαιούρου Δατρομηνικῶ Κόμματος. — Ἀμίλλας Βάρνας μετὰ διακηνῆτε φίλων του. (Η, 541)

Θ ερμῶς παρακαλοῦνται οἱ Αακεδαμονίω συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» νὰ ἀποστείλωσι τὰς διευθύνσεις των μετὰ τῶν ψευδώνυμων των πρὸς τὸν Φοῖβον Εὐρόταν προκειμένου νὰ ἱδρῶθῆ «Σύνδριτρος Αακεδαμονίων». Φοῖβος Εὐρότας, Poste Restante, Ἀθῆναι. (Η, 542)

Κ οίτοι πρό πολλοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως», ἐν τοσοῦτῆ σήμερον μῶλις λαμβάνομεν ψευδώνυμα, μόνον και μόνον ὅπως ὑπερφηφισῶμεν τὸς αὐτῶ πατριωτικῶτάτων και πλήρους ὑψηλῶν ιδεῶν, ψευδώνυμου

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

και δλοκλήσου τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κόμματος τῆς ΕΝΟΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ.—Νηρησι τῆς Μινφας, Ἐρρῆιος τῆς Ναβάρρας. (Η, 543)

Ρ αἶνω με ἀνθ' εὐτυχίας, Αιγυπτια Βασιλέυας, τῆν κοιτῆρα τῆς ἀνεφελῶς σου. — Ἀνδοστολῆτος. (Η, 544)